

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2019. gada oktobra avīze
Nr. 10 (252)

Foto – Valda Otvare

Velomaršruta „Mētrienas stāsti” atklāšana

„Atklāšana gan notiek neklātienē, taču tā ir vienreizēja iespēja iepazīties ar velomaršrutu arī tiem, kuri 50 kilometru garajā braucienā nez vai dotos arī siltā pavasara dienā. Viss sākās ar domu, ar ideju. Vairāk ne kā pirms desmit ga-

diem kāds iestāda pirmo ozolu vienam no pagasta ievērojamākajiem simtgadniekiem, vēlāk kāds izveido skaistu piemiņas vietu „Visiem, kas dzīvojuši Mētrienā”, Latvijas simtgadē kāds izdod *turpinājums 2. lpp.*

Projekta veidotājas.

*Drīz upēm skaidru
ledu acīs liks.
Kad gulbji aizlaižas,
tad trešā dienā snigs.*

*Bet grūtākās
mums būs šīs dienas trīs
bez gulbjiem un
bez sniega debesīs.*

Imants Ziedonis

Oktobris īsumā

01.10. – 31.10. (otrdienās, ceturtdienās) Mētrienas tautas namā veselības projekta ietvaros vingrošana fizioterapeites Z. Preisas vadībā.

05.10. Mētrienā atklāj kolektīvās medības ar dzinējiem.

Visu mēnesi notiek Brāļu kapu labiekārtošanas darbi par Krievijas Federācijas līdzekļiem.

12.10. Svecīšu vakars Ozolkalna kapsētā.

17.10. Mētrienas organizētas vilku medības.

18.10. Pieteikta Mētrienas vīriešu volejbola komanda Madonas novada atklātajam čempionātam.

Vairākus mēnešus Baiba Krama un Lilita Mālniece strādāja pie projekta „Velomaršruts „Mētrienas stāsti””.

19.10. Mētrienas makšķernieki piedalās sacensībās Saldū.

28.10. Novada pašvaldības izpilddirektore Vita Robalte kopā ar novada domes priekšsēdētāja vietnieku Ivaru Miķelsonu iepazīstas ar Mētrieni.

31.10. Mētrienas pagasta bibliotēkā izveidots „Helovīna stūrītis”, kurā aplūkojamas šausmu grāmatas „sikspārņos”.

31.10. Juris Jefimovs nometīja gada lielāko mežacūku.

31.10. Viegļās automašīnas sadursme ar alni.

Notikumus apkopoja Ilmārs Grudulis

turpinājums no 1. lpp.

grāmatu par senajiem vietvārdiem mūsu pagastā. Tā ieguldot lielu darbu mūsu pagasta vēstures izpētē, kultūrvēsturiskā mantojuma apzināšanā, saglabāšanā un popularizēšanā. Un tad rodas jauna ideja! Kādā saulainā aprīļa dienā bibliotēkā sanāk kopā sieviešu biedrības „Ābele” meitenes un veloturisma entuziaste Baiba Krama, tā, atklājot pasākumu, pavēstīja bibliotēkas vadītāja Jolanta Vītola.

Kas tad ir velomaršruts „Mētrienas stāsti”? Jau kopš pavasara projekta ietvaros tika veidots velomaršruts „Mētrienas stāsti”. Projekta iniciatore un autore bija veloturisma entuziaste Baiba Krama. Viņas ideju atbalstīja sieviešu biedrības „Ābele” vadītāja Ligita Tumanova. „Mētrienas stāstus” apkopojā un aprakstīja Lilita Mālniece. Lielo velomaršruta karti, kuru var apskatīt pie Mētrienas pagasta pārvaldes ēkas laukumā, veidoja make-tu Iluta Oša. Sameklēt nepieciešamos materiālus palīdzēja bibliotēkas vadītāja Jolanta Vītola.

Maršruts veidots kā divi braucieni – lielais (50 km) un mazais aplis (25 km). Tā garumā velobraucēji var iepazīties ar divdesmit Mētrienas stāstiem. Stāsti uz īpašām planšetēm izvietoti visa maršruta garumā. Un tie ir:

1. Brīvnieki – Kolbergi. **Dzimtas stāsts.**
2. Āres. **Krustceļu stāsts.**
3. Aizpurves. **Izsūtīto stāsts.**
4. Dēgļi. **Pārmaiņu stāsts.**
5. Liepāre. **Laukakmeņa stāsts.**
6. Alzāni. **Mazciema stāsts.**
7. Medeņi. **Uguns stāsts.**
8. Zušulīcis. **Upes stāsts.**
9. Ķimstnieki. **Radošas āderes stāsts.**
10. Plēšas. **Pļavkopja stāsts.**
11. Aizjošnieki. **Pedagogs stāsts.**
12. Ataugas. **Bērnbības stāsts.**
13. Dūkstupi. **Rakstnieka stāsts.**
14. Pamati. **Piensaimnieka stāsts.**
15. Jurjāni. **Ozola stāsts.**
16. Purvmalas. **Purva stāsts.**
17. Pilskalns. **Pakalna stāsts.**
18. Odziņa. **Muižas stāsts.**
19. Lielmežnieki. **Mājas stāsts.**
20. Liepas. **Karavīra stāsts.**

Neliels fragments no „Dzimtas stāsta” – „Tagadējā Brīvnieku – Kolbergu māja pabeigta 1935. gadā. Pēc Andža nāves saimniekošanu uzņēmās Emma ar vīru Jāni Zāberu. Viņi audzināja piecus bērnus. Maruta Bička (1935) kļuva par māksliniece – inscenētāju Latvijas televīzijā, Rudīte Putniņa (1940) ir mūzikas pedagoģe, dēli Jānis (1937) un Gatis (1943) Zāberi bija meliorācijas inženieri, bet audzudēls Andris (Anatolijs) Tumanovs (1939) – celtniecības speciālists. Tagad dzimtas mājās dzīvo un strādā Baiba un Einārs Dumpji.

Rutku ģimenes jaunā māja tika

Uz pasākumu ieradušies 29 interesenti.

Stāstus izstāsta Lilita Mālniece.

Par Alzānu ciemu šodien vēstīja Zenta Ābola.

Klātešošos uzrunā projekta iniciatore Baiba Krama.

būvēta pēc arhitekta Vernera Vitanda (1903 – 1982) projekta. Emīls Rutks bija Latvijas aizsargu organizācijas Madonas pulka Mētrienas nodaļas vadītājs, tādēļ ēkas celtniecībā tika izmantoti arī Aizsargu organizācijas līdzekļi un tās otrajā stāvā projektēta Mētrienas Aizsargu biedrības sapulču zāle. 1940. gadā māja vēl nebija pabeigta, kad nomira Rutku saimniece, bet Emīls tika izsūtīts.

Veliņi gatavi ceļam!

Pēc kara Rutku māja nonāca jaunbūvētā kolhoza „Lidums” pārziņā. Kādu laiku tajā darbojās mašīnu – traktoru stacija, feldšeru punkts, bērnu darzs. Brīvnieku lielajā kūtī izveidoja aitu, vēlāk – govju fermu, bet mājā tika ierīkoti lopkopju dzīvokļi. Šobrīd māja pieder attāliem Rutku ģimenes radiem un ir neapdzīvota”.

Velomaršrutu izbraukt ieteicams no aprīļa vidus līdz oktobra vidum.

Pēc stāstu izzināšanas, palīdzības vārdiem un sveicieniem, pasākuma apmeklētāji baudīja velomaršruta atklāšanas svētku kūku.

Ligita Tumanova visus aicināja trenēties un gatavoties nākamajam pavasarim, kad kopīgā velobraucienā dosies izzināt „Mētrienas stāstus”. Savukārt Laila Iesalniece, kura ar auto ir izbraukusi šo maršrutu, uzsvēra, ka tas labi veicams arī kājāmgājējiem, ja nu velosipēds nav pārākam vai spēkam.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Jūs jautājat, mēs atbildam!

AKTUĀLI

Uz Jūsu uzdotajiem jautājumiem atbild pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis

Kas tie par dzeltenajiem un zaļajiem konteineriem pie pagasta iestādēm un daudzdzīvokļu mājām?

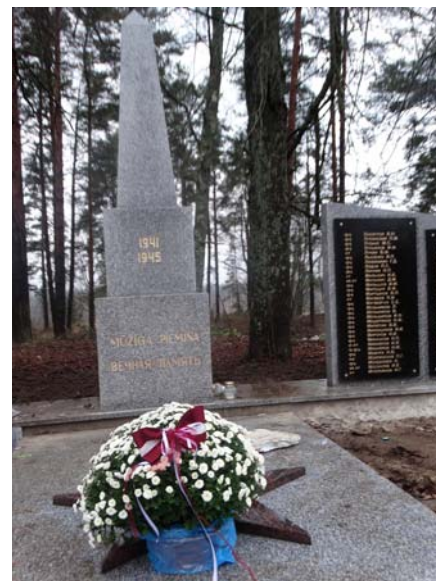
Izvietotajos konteineros ir sāls – smilšu maisījums, kuru brīvi ikviens drīkst izmantot nepieciešamības gadījumā slide no ceļu laikā. Ja vēl kādā vietā tie nepieciešami, lūdzu griezties pagasta pārvaldē ar priekšlikumu, mēs to skaitu papildināsim.

Vai Brāļu kapu rekonstrukcijas darbi jau beigušies?

Jā, brāļu kapu rekonstrukcijas darbi ir pabeigti, projekts noslēgts. Protams, pavasarī vēl tiks veikti apzaļumošanas darbi. Kāpēc jau tika nolikti ziedi? Tieši tajā dienā Krievijas Federācijas vēstniecības Latvijā pārstāvji un darbu veikšanas atbildīgās personas parakstīja projekta noslēguma dokumentus. Bet, skatoties un vadoties pēc laika apstākļiem, Krievijas Federācijas vēstniecība rīkos svinīgu brīdi, kad Mētrienas Brāļu kapus apmeklēs arī kara veterāni. Viedokļi un uzskati mums var būt dažādi, bet vēl viena vieta Mētrienā ir sakoptāka.

Vai līgumu ar akciju sabiedrības „Madonas ūdens” pārstāvjiem būs iespējams

noslēgt arī Mētrienā uz vietas, nebraucot uz pilsētu?

Jā, esam ar uzņēmuma vadību vienojušies, ka to varēs izdarīt Mētrienā. Sekojiet līdzi informācijai.

Informācija no AS „Madonas ūdens”

PAR ŪDENS SKAITĪTĀJIEM

Nevaram aizliegt, bet varam paskaidrot

Pēdējā laikā AS „Madonas ūdens” ir saņēmis vairāku satrauktu iedzīvotāju zvanus par to, ka daudzdzīvokļu māju kāpņutelpās un pastkastītēs tiek izvietotas reklāmas – tajās kāds konkrēts uzņēmums, atsaucoties uz Ministru kabineta noteikumiem, piedāvā veikt ūdens skaitītāju nomaiņu

„Madonas ūdens” uzskata, ka tas ir samērā agresīvs mārketinga triks, jo, lai gan Ministru kabineta (MK) noteikumi Nr. 40 patiesi paredz, ka ūdens patēriņa skaitītāju verifikācija (pārbaude) jāveic reizi četros gados, iedzīvotāji paši var izvēlēties, kad un kurš veiks skaitītāju maiņu.

Bez šaubām, četri gadi ūdens skaitītājam ir liels mūžs, neskatoties uz to, cik daudz kubikmetrus tas ir noskaitījis – simtus vai tūkstošus. Madonā ūdens kvalitāte ir laba, tomēr tas jebkurā gadījumā ir ciets, tāpat kaļķains. Lietojot ūdeni, tas nemitīgi plūst cauri ūdens skaitītājam, līdz ar to laika gaitā neizbēgami veidojas kaļķa nogulsnes. Tās ar laiku sāk negatīvi ietekmēt ūdens skaitītāja darbību precizitāti un jutības sliekšni. Jāpiebilst, ka arī mājas iekšējie tīkli lielākajā daļā Madonas daudzdzīvokļu māju ir novecojuši; arī tas būtiski ietekmē ūdens kvalitāti, kas tiek

piegādāts no „Madonas ūdens” līdz katram dzīvoklim. Tāpat ūdens skaitītāja verifikācija vai nomaiņa pēc četriem gadiem būtu samērā loģisks solis, lai izvairītos no iespējama koeficienta pieauguma (jo kopējais ūdens skaitītājs tiek nomainīts likumā noteiktajā kārtībā, līdz ar to ūdens kopējo patēriņu uzskaita precīzi).

Pareizākā izvēle, kā uzskata „Madonas ūdens”, būtu visai mājai kopīgi nolemt par ūdens skaitītāju nomaiņu, ar apdomu izvēloties arī uzņēmumu, kas šo pakalpojumu veiks. Tāpat ļoti svarīga ir ūdens skaitītāju kvalitāte, precizitāte, aizsargmehānismi u.c. parametri, kuriem būtu jāsakrīt ar pārdevēja reklamētā produkta pasē norādīto informāciju. Neapšaubāma ir likumsakarība, ka zemākas klases skaitītājs nozīmē zemāku minimālās plūsmas precīzas uzskaites sliekšni. Tas savukārt nozīmē lielāku koeficientu. Tāpēc „Madonas ūdens” ieteic pievērst uzmanību un izvēlēties skaitītājus ar augstāku precizitātes klasi un pamatīgākiem aizsargmehānismiem.

Tāpēc aicinām patērētājus apsvērt visus iespējamus riskus, izvēloties ūdens skaitītājus, ko uzstādīt savā mājoklī.

„Madonas ūdens” saviem klientiem ieteic uzstādīt ūdens patēriņa skaitītājus ar nominālās/minimālās plūsmas attiecību ne mazāku par R80-H horizontāli (norādīts uz skaitītāja vai skaitītāja pasē). Otrkārt, skaitītājus ļoti vēlams uzstādīt horizontālā montāžas stāvoklī ar ciparni-

cu uz augšu. Savukārt, ja nav iespējams skaitītāju uzstādīt horizontāli, tad vajadzētu izvēlēties skaitītāju ar lielāku precizitāti – piemēram sākot ar R100-H. Uz katra skaitītāja ir parādīta tā precizitātes klase, ja skaitītājs uzstādīts vertikāli vai horizontāli. Vertikāli uzstādītam skaitītājam precizitātes klase samazinās aptuveni uz pusi (tiek norādīts uz skaitītāja). Horizontāli uzstādīts R80H precizitātes skaitītājs atbilst kādreiz definētai B klasei. Izvēloties skaitītāju, svarīgi būtu pievērst uzmanību tam, lai precizitātes klase R... būtu atspoguļota uz paša skaitītāja, nevis tikai viņa pasē.

Arī „Madonas ūdens” piedāvā dzīvokļu apsekošanu, skaitītāju iegādi un nomaiņu individuāli vai vairākiem dzīvokļiem vienlaicīgi par konkurētspējīgām cenām un garantējot kvalitāti. Ņemot vērā to, ka AS „Madonas ūdens” rīcībā ir klientu datu bāze par ūdens patēriņiem dzīvokļos un māju kopējo patēriņu, mēs varam veikt minēto datu analīzi un katrai mājai piedāvāt optimālākos variantus skaitītāju maiņai.

Kamēr gan skaitītāju, gan uzņēmuma, kas tos uzstādīs, izvēle paliek pašu iedzīvotāju rokās, iepriekš minētie ieteikumi vismaz ļaus ievērojami uzlabot ūdens patēriņa uzskaites precizitāti.

**Informācija no AS „Madonas ūdens”
mājas lapas**

Vēl viens projekts noslēdzies

VESELĪBA

Visu oktobra mēnesi divas reizes nedēļā otrdienās un ceturtdienās Mētrienas tautas namā tika īstenots projekts „Veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumu īstenošana Madonas novada iedzīvotājiem” Nr. 9.2.4.2./16/I/092. Tā ietvaros notika vispārēju veselību veicinoša vingrošana 10 bezmaksas nodarbībās kopā ar sertificētu fizioterapeiti Zani Preisu.

Iepriekšējās reizēs vingrošana notika Mētrienas pamatskolas sporta zālē. Šoreiz šim pasākumam tika izvēlēta Mētrienas tautas nama zāle. Iemesls tam viens – labāka dzirdamība.

Pasākums izdevās, jo šoreiz projektā iesaistījās kups apmeklētāju skaits, teju 30 vingrotgribētāju – Inese Podiņa, Ausma Fridrihsone, Daiga Podiņa, Marija Beģis-Begge, Mārīte Ceirule, Inese Feldmane, Mārīte Oša, Irina Griņa, Laila Iesalniece, Lauma Freija, Aiga Freija, Edijs Božedomovs, Antoņina Krasovska, Anna, Anita Amata, Jana Kārklāne, Jolanta Vītola, Anete Tropa, Iluta Oša, Mārīte Siliņa, Linda Ozoliņa, Nadžežda Kalniņa, Anita Elksnīte, Tatjana Paegle, Ināra Kraukle, Alīna Rimšāne, Rasma Tomiņa, Aivars Sīnāts, Ints Krūmiņš.

Daudzajiem mētrieniešiem pievienojās arī blakus esošo pagastu un Madonas pilsētas iedzīvotāji.

Kāpēc būtu vēlams apmeklēt fizioterapeita nodarbības? Fizioterapeits palīdz cilvēkam nemedikamentozī – nevajag lietot zāles, lai sasniegtu vēlamo rezultātu. Pēc traumas ir svarīgi atjaunot muskuļu spēku un apjomu. Pacientam ir noteikts, cik ilgi nedrīkst kustināt ievainoto vietu,

Nodarbības.

Vingrošanas dalībnieki.

bet, tiklīdz drīkst, tā tūdaļ jā sāk vingrot. Jo ātrāk pacients saņemsies, jo labāki būs rezultāti. Atveselojoties pēc sirds operācijām un infarkta, ļoti ir svarīga fizioterapeita konsultācija. Kamēr slimnīcā vēl nedrīkst celties un aktīvi kustēties, dakteris ar savu roku spēku izkustina pacienta roku, kāju locītavas, uzlabojot tonusu un asinsriti. Ārsts var novērtēt rētaudu stāvokli un, ja nepieciešams, noteiktos virzienos mobilizēt (ar roku pieskarties, pamasēt), lai rētaudi neveidojas ļoti stingri, kas vēlāk var ietekmēt stāju un kustības. Visbiežāk pie daktera nāk cilvēki ar savilktiem pleciem vai sāpošu muguru jostas apvidū, bieži – arī ar sastiepumiem pēc sporta nodarbībām. Pēc bronhīta vai plaušu karsoņa

ir svarīgi izklepoties. Fizioterapeits ar vingrojumu palīdzību panāk, ka elpošanas sistēma tiek drenēta, un tas samazina risku saslimt atkārtoti. Bērniem patīk pūst burbuļus, spalviņas, nopūst sveci. Pieaugušajiem vairāk liek vingrot, pastiept krūšu kurvī, liekot uzsvaru uz izelpu. Vingrošana palīdz arī, ja ir vēdera problēmas – gāzes, aizcietējumi.

Protams, lieliski būtu, ja katrs, kas apmeklējis kopīgās nodarbības, ieteiktos vingrinājumus veiktu arī mājās viens pats. Protams, tikai vajag gribasspēku! Fizioterapeits izveidos piemērotu vingrojumu kompleksu. Pēc kāda laika vēlams konsultēties atkārtoti, lai dakteris pārbaudītu kustību spējas un atbilstoši mainītu programmu. Ja vingro grupā, jā rēķinās, ka ārsts nevarēs rūpīgi izsekot līdz tam, vai visu dari pareizi.

Solvita Stulpiņa
Laumas Freijas foto

Oktobra medības

MEDĪBAS

Mūsu reģions ir ļoti bagāts ar meža faunu. Aprunājoties ar Ļaudonas, Saikavas, Atašienes un Mežāres medniekiem, uzzinājām, ka oktobra mēnesis visiem ir bijis veiksmīgs.

Meža zvēru ir pat par daudz, tie nodarā postījumus lauksaimniekiem. Palielinājusies konkurence plēsīgo zvēru un pārējo

dzīvnieku vidū.

Individuālajās medībās tieši oktobra mēnesī daudzi mednieki ir redzējuši vilkus. Pēc Intara Tumanova vārdiem, vilku bars gaudoja mežā aiz Zaļmežniekiem. 16. oktobrī Kaspars Rozītis pēc zvēru balsīm noteica, ka vilkiem jābūt starp Limeniem un Ratišu ceļu. 17. oktobrī desmit mednieki un trīs dzinēji Kaspara vadībā sarīkoja medības. Taču liekas, ka zvēri naktī bija pārvietojušies uz citu vietu, jo nevienu vilku tā arī neviens neredzēja. 25. oktobrī Jā-

nis Beinarovičs, sēdēdams savā mednieka paaugstinājumā Raksalā, dzirdēja, ka blakus rezervāta teritorijā atkal koncertēja vilki. Atgriežoties no medībām, pie Ļūmāniem, Intaram Jurģim divi pelēči šķērsoja ceļu agrā rīta stundā. 27. oktobrī, noejot no savas medību vietas, pie Dēglu ganu ceļa vilku pamanīja Uģis Irbe.

Arī šo rindu autoram izdevās novērot, kā uz Gravānu – Jaunmuižnieku Lauka stīrnām mēģināja pietuvoties lūsis. 30. oktobrī svaigas lūša pēdas bija redzamas

uz ceļa Āriņi – Aizelksne. Bija viens oktobra vakars, kad, ejot pa Gravānu lauku, uz sastrādātas zemes bija labi redzamas vilku pēdas. Acīmredzot, ka zvērs bijis liels, ja jau uz cietas zemes bija labi saskatāmi ķepu nospiedumi. Tajā pašā vakarā, krēslā, tika novērots, ka aizskrien divas stirnas, skaļi elpojot. Pēc brīža kaut kāds zvērs skrēja viņām pakaļ. Droši vien, ka vilks vajāja stirnas.

Ar nepacietību gaidām sniegu, jo bezsniega apstākļos vēl nav izdevies nevienu no plēsējiem dabūt.

Mētrienas medniekiem oktobrī paveicās aļņu un staltbriežu medībās.

5. oktobrī dzinējmedībās aļņu govīs nomedija Raivis Calmans un viesmednieks Nauris Stols. Tajās pašās medībās pa aļņu teļam krita no Jāņa Rozīša un Uģa Irbes lodēm.

12. oktobrī Saulgriežos pie staltbriežu govīm tika Andris Jaško.

19. oktobrī Kazu salā staltbriežu bulli ar simetriskiem ragiem nomedija Pēteris Bebrs. Skaistu ragu trofeja, bet dzīvnieks bija uzskatāms par perspektīvu, jo ragi bija tievi. Pēc četriem pieciem gadiem būtu pavisam cita rakstura trofeja.

27. oktobrī Pumpeskalnā aļņu bulli ar kropliem ragiem nošāva Intars Jurgis.

Mēneša beigās lielu staltbriedi Viķšnos guva Gunārs Pastars.

Lielu daļu no lielajiem dzīvniekiem kolektīvs izlēma pārdot, lai iegūtu naudas

Juris Jefimovs ar nomedīto meža cūku.

līdzekļus kolektīva kasē. Faktiski medības ir dārgs prieks, jo par medību objektu jāmaksā ne tikai valstij, bet arī firmām, kuras iegādājušās mētrieniešu zemi, un par to pieprasa samaksu.

Medības Mētrienā oktobrī beidzās pēdējā dienā. 31. oktobra vakarā Zaļmežniekos no sava mednieku paaugstinā-

juma divsimtkilogramu lielu meža cūku nomedija Juris Jefimovs. Tajā pašā dienā notika arī negadījums. Uģa Irbes vadītā automašīna Opsu ceļa apvidū sadūrās ar alni. Aļņa govīs gāja bojā, to atrada 300 metru attālumā no notikuma vietas. Arī automašīna cieta, bet, par laimi, Uģis palika sveiks un vesels.

Ilmārs Grudulis

Foto no mednieka personīgajiem arhīviem

Makšķerēšana oktobrī

MAKŠKERĒŠANA

Rolanda Kaļeņikova vadītie Mētrienas makšķernieki pirmo reizi devās garajā ceļojumā uz Saldu. Cieceres upes uzpludinājumā notika pludņmakšķerēšanas sacensības.

Mūsu makšķerniekiem Rolandam Kaļeņikovam, Andrim Brokam, Vitālijam Frolovam un Ingaram Vestfālam ļoti patika šis pasākums. Ķērās ļoti dažādas zivis. Neskatoties uz to, ka mūsu labākie, veiksmīgākie makšķernieki ierindojās tikai 4., 5., un 6. vietās, viņi tomēr izlēma arī nākamgad braukt uz Saldu.

Ilmārs Grudulis

Jauni darbinieki Mētrienas pagastā

PAGASTĀ

2019. gada otrajā pusgadā Mētrienas pagasta pārvaldes štatos notika samērā lielas darbinieku izmaiņas. Redkolēģija uzdeva Ilmāram Grudulim tikties ar jaunajiem darbiniekiem.

Lūk, ko uzzināja Ilmārs! Ārsta palīdzi Sandru Dauģi nomainīja un par Mētrienas medpunkta vadītāju kļuva Indra Lauva. Pagaidām viņa apvieno ārsta palīdzes un neatliekamās medicīniskās palīdzības darbinieces pienākumus.

Ar 1. augustu kā Bāriņtīklu locekle Mētrienā ir apstiprināta Indras

mamma Sandra Lauva. Sandra ir barkaviete. Pamatizglītību apgūsi Kalna skolā, bet vidējo – Varakļānu vidusskolā. Pēc LU beigšanas viņa strādāja Kalna skolā par skolotāju. No 2012. gada viņa strādā Bāriņtīklu. Sandra ir sabiedriska. Trīsdesmit gadus deju Saikavas vidējās paaudzes deju kolektīvā. Arī otra meita mācās Latvijas Universitātē, bet dēls studē doktorantūrā, cerēdams iegūt ģeogrāfijas doktora grādu. Viņas vīrs strādā par autobusa šoferi Madonā. Daudziem mētrieniešiem pazīstams ir vīra tēvs Maigonis Lauva. Kā mednieks, pašdarbnieks un izpalīdzīgs cilvēks.

No 21. augusta sociālo darbinieci Ritu Šuvcāni nomainīja Irina Mālniece, kura strādā tādu pašu darbu arī Ošupes pagastā. Vīrs ir mehānizators, ģimenē audzina trīs bērnus.

Ar 1. augustu sporta darba organizatores pienākumus veic Lauma Freija. Viņa beigusi Mētrienas pamatskolu. Mācījies Madonas 2. vi-

dusskolā, pēc tam beigusi LU pedagogijas fakultāti. Jau kopš skolas gadiem Lauma aizrāvās ar volejbola spēli. Kā gan lai nebūtu volejboliste, jo viņas skolotāja Līga Pastare bija teicama šī sporta pārstāve. Pēc augstskolas beigšanas, Lauma kādu laiku pabija Anglijā, bet dzimtā vieta tomēr viņu sauca atpakaļ. Kopā ar dzīvesbiedru audzina dēliņu.

Sieviešu kora „Jūsma” diriģente Ilze Rijniece darbu Mētrienā pārtrauca 6. septembrī. Kopš 23. septembra kolektīvu vada Sanda Paškeviča. Sanda vispārējo izglītību iegūsi Ludzā, bet muzikālo – Rēzeknē un Rīgā.

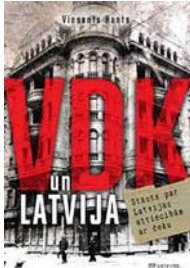
Foto no personīgajiem arhīviem

Jaunās grāmatas Mētrienas pagasta bibliotēkā

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

Vincents Hants. VDK un Latvija. BBC žurnālista, dokumentālo filmu un grāmatu autora Vincenta Hanta patiesā interese par Latviju un tās vēstures sarežģītajiem posmiem, viņa spēja just līdzī ir apbrīnas vērtā. Jaunākajā grāmatā, kuras oriģinālnosaukuma tiešs tulkojums būtu „Nostādīti pie sienas”, autors pievēršas tēmai, kas Latvijas sabiedrībā vienmēr bijusi plaši apspriesta, – VDK jeb čekai. Grāmatā apzinātas un apkopotas dzīvas liecības par plašu čekas vēstures laika posmu – sākot no tās dibināšanas 1917. gadā līdz 2018. gada decembrim. „Paaudzei, kas dzimusi un augusi brīvajā Latvijā, ir grūti iztēloties, ko nozīmē dzīvot totalitārā režīmā, kur valda totāla kontrole, kas kā tīmeklis apņem visu sabiedrību un ikviens instinktīvi zina un jūt, ka „viņi novēro un klausās”. Tas rada nerošību, pašcenzūru, nodevības, melus un bailes. Tas sagandē cilvēku dvēseles un kropļo īstenības uztveri.” Sandra Kalniete.

Mūsdienu ironisko detektīvrōmānu sērijā *Izmeklē Anna Elizabete* iznācis jaunais **Daces Judinas** romāns **Cietāks par dimantu**. Cik maksā amata nosaukumi, nominācijas, tituli un diplomu brīdī, kad sirdsapziņa tiek konfrontēta ar cilvēciņu, – nāves priekšā? Starptautiskā kosmētikas koncerta gada balvas ceremonijā, triumfa brīdī iet bojā titula Dimanta Zvaigzne ieguvēja Rita Bolšteina. Uzpeld runas, ka viņas agrākie apbalvojumi bijuši pirkti un ceļā uz slavu viņa iznīcinājusi daudzus konkurentus. Tiesīzinātņu profesoru, izteiktu sieviešnīdēju Edgaru Stagaru atrod pilsētas nomaļē – kailu, izvārtītu piķi un spalvās, bez samanas; šie attēli parādās globālajā tīmeklī. Vai tā būtu smalka atbēība? Pēc dažām dienām profesoru nogalina paša mājā... Pulkvežleitnants Miks Kaķītis nonāk krustcelēs - ministrijā nomainās vadība, viņam piedāvā paaugstinājumu, kas var beigties ar atlūgumu, izmeklēšana iestrēgusi, un viņš izgāj spriedzi uz Annu Elizabeti... Reiz jau tā noticis. Nu pret Kaķīti nostājas visi, pat ģenerālis Bass un labākais draugs Egons. Bet no Austrijas atbraukušais advokāts Veismillers paziņo, ka Anna tur

mantojusi lielu īpašumu... Runā, ka ikvienam esot tiesības kļūdīties, izpirkt grēkus un meklēt atpakaļceļu...

Vairāku romānu autore **Ilze Freimane** dodas pie lasītājiem ar savu jauno darbu **Kafija diviem**, kurā risina katrai sievietei labi saprotamas un būtiskas problēmas, paliekot uzticīga savam reālistiskajam, tomēr emocionālajam rakstības stilam. Gundega skatās uz māsu un domā, kura no abām ir laimīgāka vai nelaimīgāka. Helgai ir ģimene – vīrs, bērni, nu gaidāms mazbērns – , bet viņa jūtas izmantota un iztukšota, nenovērtēta. Gundega ir viena, bet var rīkoties kā vēlas. Nav tā, ka viņa nekad nebūtu ilgojusies pēc ģimenes, pēc lielākas saimes. Ko tur noliegt, pat mazliet apskaudusi māsu. Ja to varētu apvienot, nepazaudējot sevi! Vai tas ir iespējams? Viņa laikam tomēr negribētu mainīties ar māsu vietām, uzņemties visas Helgas rūpes. Nē, tas Gundegu nepadarītu laimīgu. Visu laikam nekad nevar dabūt...

Lelde Kovaļova ir kino producete, kā arī plānotāju zīmola „Dream Light Planner” autore un izdevēja. Ieguvusi bakalaura un maģistra grādu audiovizuālajā mediju mākslā un absolvējusi Latvijas Rakstnieku savienības „Literāro akadēmiju.” **Bezvēsts pazudušās** ir autore debijas romāns. Grāmata stāsta par talantīgo Sanktpēterburgas kriminālpolicijas izmeklētāju Konstantīnu Aņisimovu, kas savas prakses laikā nav spējis atrisināt tikai vienu lietu – savas sievas Annas Aņisimovas mistisko pazušanos pirms diviem gadiem. Konstantīna sieva kādā ikdienišķā rītā iziet no mājas un vairs nekad neatgriežas. Nav ne liecību, ne pavadīnu vai atrasto mantu. Izmeklētājs negaidīti saņem informāciju par kādu krimināllietu Latvijā, kad ļoti līdzīgos apstākļos pazudusi vietējā miljonāra sieva. Turklāt atklājas, ka nepazīstamā sievietē no citas valsts bijusi Annas vizuāla kopija. Meklējumi Aņisimovu aizved uz nomaļu Latvijas mazpilsētu, kuras iedzīvotāji glabā šausalīgu pagātnes noslēpumu. Tā atrisināšana sniegtu atbildes uz daudziem jautājumiem. Bieži vien mēs esam gatavi darīt neiedomājamas lietas, lai pasargātu savus tuvākus...

Hetera Morisa ir dzimusi Jaunzēlandē un, kā pati atklāj savā mājaslapā,

pirms viņa satika Lali Sokolovu, ir ieguvusi maģistra grādu Politikas zinātnē un mācījusies vairākos profesionālos scenāriju rakstībasursos. **Aušvicas tetovētājs**, viņas debijas romāns, pirmo reizi tika publicēts 2018. gadā; tā izdošanas tiesības ir ieguvuši jau vairāk nekā 50 valstu izdevēji, un tas pārdots vairāk nekā 3 miljonos eksemplāru. Lali Sokolovs vienmēr ir eleganti tērpies un sieviešu ieredzēts, īsts sieviešu mīlulis, un... arī ebrejs. Transportēšanas laikā no Slovākijas uz Aušvici Lali izceļas citu gūstekņu vidū. Arī nometnē pie viņa vērsas pēc padoma, viņš tiek pamanīts un norīkots privilēģētā amatā par tetovētāju, Tā-towierer, kuram jāiezīmē nelaimes biedri. Starp tiem ir arī Gita, jauna sieviete, kura nolaupa Lali sirdi jau pirmajā saskatīšanās reizē... Un Lali dzīvei rodas jauns mērķis: viņš izmanto sava amata sniegtās priekšrocības, lai izdzīvotu pats, izglābtu Gitu un palīdzētu citiem. Šī cerību un mīlestības piesātinātā romāna pamatā ir rakstnieces Heteras Morisas sarunas ar Ludvigu (Lali) Sokolovu, holokausta izdzīvojušo, Aušvicas – Birkenavas tetovētāju. No angļu valodas tulkojusi Zane Rozenberga.

Iznākusi sestā „Millennium” sērijas grāmata – zviedru rakstnieka **Dāvida Lāgerkranca** aizraujošais un skarbi atklātais romāns **Meitene, kurai bija jāmirst**. Jaunais romāns ir pēdējais šajā sērijā. Stāsts beidzas, bet Līsbetas cīņa turpinās... Latvijas lasītāji Dāvidu Lāgerkrancu pazīst kā „Millennium” trioloģijas turpinātāju, kurš sarakstījis trīs aizraujošus romānus par Stīga Lārsona radītā izcīlnieku dueta – spējīgās hakeres Līsbetas Salanderes un pētnieciskā žurnālista Mikaela Blumkvista – aizraujošo cīņu pret ļaunumu tā dažādajās izpausmēs. Šoruden, tiekoties ar izdevējiem Frankfurtes grāmatu tirgū, Dāvids Lāgerkrancs atzinās: „Kad es savulaik piekritu turpināt Stīga Lārsona trioloģiju, cilvēki bija dusmīgi, ka atļausjos turpināt ģēnija darbu. Sākotnēji zviedru prese man uzbruka tik aktīvi, ka es dienām ilgi negāju laukā no mājas. Situācija mainījās tikai pēc tam, kad mana pirmā „Millennium” grāmata „Meitene zirkneķļa tīklā” guva milzīgus panākumus ASV un Eiropas valstīs. Tikai pēc tam arī lasītāji Zviedrijā atzina, ka ir priecīgi par to, ka Līsbeta un Mikaelis ir atgriezušies. Tagad, kad

es paziņoju, ka pēc trešā romāna vairs neturpināšu, viņi atkal ir dusmīgi – šoreiz par to, ka turpinājuma nebūs.” Apgāds „Zvaigzne ABC” gan atklāj, ka Dāvids Lāgerkrancs raksta pats savu krimināltrileru triloģiju, kura pie lasītājiem dosies ap 2021. gadu. Grāmatu „Meitene, kurai bija jāmirst” no zviedru valodas tulkojusi Ieva Pudure un tā pieejama arī kā e-grāmata.

Annija Vorda ir amerikāņu rakstniece un filmu scenāriste. Pēc studijām viņa pārcēlās uz Austrumeiropu, kur rakstīja tūrisma ceļvežus par Spāniju un Bulgāriju. **Skaistais jaunums** ir viņas pirmais psiholoģiskais spriedzes romāns. Katram stāstam ir divas puses... Un katram cilvēkam.

Madijas un Iana mīlasstāsts sākas ar najašu sastapšanos kādā ballītē. Ians dien britu armijā, bet Madija ir tūrisma ceļvežu autore un tobrīd ciemojas pie savas labākās draudzenes Džoanas. Tagad pagājuši jau divdesmit gadi, abi ir precējušies, un viņiem ir burvīgs dēliņš. Kādā izbraukumā Madija cieš nelaimes gadījumā, pēc kura sāk apmeklēt psihoterapeiti. Pamazām vien viņa atklāj savas bailes par Iana post-

traumatiskā stresa sindromu, par mazā dēliņa drošību un par sarežģītajām pagātnes attiecībām ar draudzeni. Un stāsts aizved lasītāju uz Balkāniem un Angliju, uz Irāku un Manhetenu, un visbeidzot uz vienkāršu ģimenes māju Kanzasā. Sešpadsmit gadi, pilni ar mīlestību un bailēm, dēkām un aizdomām, sasniedz kulmināciju dienā, kad izmisīgs telefona zvans uz 911 liek policijai steigties uz šokējoša nozieguma vietu... Annija Vorda raksta ar tikpat piesaistošu enerģiju, kāda sajūtama Netflix blokblāsteru seriālos. Oriģinālais sižets un smalki izstrādātie grāmatas varoņi tiks turēt aizdomās gandrīz ikvienu personāžu, neļaujot ticēt nevienam! No angļu valodas tulkojusi Silvija Brice.

Tabea Baha. Kamēliju salas sievietes ir aizraujošs romāns par lielu mīlu, uzticību un nodevību, un kādu kamēliju audzētavu Bretaņā. Tabea Baha ir Vācijā labi zināmas autore literārais pseidonīms. Viņa dzimusi Tībingenē un uzaugusi Dienvidvācijā un Francijā, daudz ceļojusi pa visu pasauli un ceļojumos skatītās ainavas labprāt izmanto savos romānos. Latviešu valodā

izdots arī viņas romāns „Kamēliju sala” (2018). Cik pašlīvības nepieciešams lielai mīlai? Pēc krāšņām kāzu svinībām Silvija un Maels ilgojas pēc bērna. Negaidīti Kamēliju salā ierodas Maels pirmā mīlestība Hloja ar septiņgadīgo dēlu, kuru, visiem par pārsteigumu, stāda priekšā kā Maels bērnu. Un tas vēl nav viss – Hloja grib atgūt arī Maels. Vai Silvija spēs cīnīties par savu mūža mīlestību, nenostājoties starp tēvu un dēlu? Turklāt Kamēliju dārzu apdraud maksātnešpēja, ko novērst var tikai Silvija un Maels kopīgiem spēkiem... No vācu valodas tulkojusi Inese Miesniece.

Enģeļu koks ir lielisks un izklaidējošs romāns, ko sarakstījis visu iemīļotā „Septiņu māsu” cikla grāmatu autore **Lūsinda Railija**. Autore ievēl lasītāju starppaudžu nesaskaņu pašā epicentrā un iepazīstina ar interesantiem personāžiem, neaizmirstot arī par negaidītiem un pārsteidzošiem sižeta pavērsieniem. Skaisti uzrakstīta ģimenes sāga, kas palīdzēs aizmirsties darbdienā vakaros... No angļu valodas tulkojusi Ligita Lanceniece.

...drosmīgo miķeļišu un brāzmaino vēju laikā...

JUBILEJA

Cāļus skaita rudenī... Cilvēki arī gadus, kas dzimuši zeltaino lapu, drosmīgo miķeļišu un brāzmaino vēju laikā.

Mūsu jubilārei Ivetai – sieviešu klubiņa „Ābele” dalībniecei – 55 gadi tika atsaukti atmiņā un saskaitīti un pārskaitīti kopā ar saviem mīļajiem, radiem, draugiem un klubiņa biedrenēm. Krāšņs un daudzkrāsains ziedu klēpis sagula Ivetas rokās kā pateicība draudzībai, uzticībai un labestībai. Un vēl – vēlējumi no sirds uz sirdi un bučas, bučas...

Svinības aizritēja Madaras vadībā. Tika izjautāta jubilāre, uzzinātas viesu vēlmes, visi tika iesaistīti jautrās un asprātīgās atrakcijās. Paldies Tev, Iveta, par jauko kopā būšanas brīdi!

Ivetas dzīves ceļš sākās Pamatos un pēc daudziem gadiem atveda atpakaļ jau uz Mētrienu. Pēc pamatskolas beigšanas Iveta aiziet mācīties par mežsargu. Profesijā nav strādājusi ne dienu, jo nodibi-

Iveta kopā ar draudzenēm Inesi un Mārīti.

na ģimeni, dzīvo Gaujienā, audzina divus dēlus – Edgaru un Mārītiņu, vēlāk arī meitiņu Lauru. Tagad priecājās par četriem mazbērniem, kuri ikdienas darba solī savā gotiņu saimniecībā ienes dzīvesprieku, dod spēku un dzīves vērtību.

Iveta zina, ka jābūt stiprai, jāspēj tikt pāri sāpju un neveiksmju brīžiem un tomēr gaiši un cerīgi raudzīties nākotnē.

Strādīga, darbīga, īsta un patiesa ir Iveta. Viņa zina, ka dzīves pamats ir darbs, dzīves jēga un prieks ir bērni un mazbērni, bet laime ir tajos mirkļos, kas dod gandarījumu.

Bet, kas tad ir dzīve? Māte Terēza ir teikusi – dzīve ir skaistums, kas jāapbrīno, svētlaime, kas jābauda, pienākums, kas jāpilda, vērtība, kas jātaupa, mīlestība, kas jābauda.

Iveta! Krāj savā sirds lādītē pašas atrastās dārgākās un mīļākās atziņas!

Daudz laimes jubilejā!

Klubiņa meiteņu vārdā –
Laima

Vērtīgi padomi, kā rudenī ieviest omulību mājās

Rudens ir tumšs un auksts gada-laiks, kad daudzi no mums izvēlas lai-ku pavadīt siltumā – savās mājās. Lai rudens lietavas un pelēcīgums neliktu skumt par aizgājušo vasaru, dosim pāris padomus, kā ar vienkāršiem paņēmieni-kiem ieviest omulību savā dzīves telpā.

Rudens lapkritis ir krāšņš, koši dzel-tenās un sarkanās lapas, spožā saule un zilās debesis. Nes to sajūtu uz mā-jām! Veikalos meklē salvetes, spilvena pārvalku, varbūt pat pledu vai jaunu bļodu košās krāsās. Pat ierasti pelēkais dīvāns kļūs mīlīgāks, ja tam pāri tiks pārņemts oranžs pleds, bet brokastu putra pelēkā rītā garšos pavisam citādāk no spilgti zaļas bļodas.

Lai ienestu rudens prieku savā mājā, izmanto dabas veltes. Mazi dekoratīvi ķir-biši uz palodzes, žāvētu ābolu virtene pie

Foto – Valda Otvare

kamīna, augļu bļodā mūsu pašu āboli. Skan omulīgi, vai ne? Ja nav lauku mājas vai radu, tad nāksies vien doties uz kaimi-ņu vai draugu dārzu, kas arī ir lieliska lieta, ko paveikt rudenī, ciemojoties.

Rudens ir ideāls gadalaiks, lai lēni dzertu karstu tējas vai kafijas tasi, lasītu grāmatu vai žurnālu, nodoties rokdarbiem vai skatītos seriālus. Iekārtot šim nodar-

nešķītis drūms.

Rudens labsajūtas formulā jāpiemin arī aromterapija. Daudzas ēteriskās eļļas ir efektu, kas nomierinās nogurušos, sniegs optimismu un dzīvesprieku. Vari izlidzēties arī ar vīraku vai aromātiskajām svecēm.

**Materiālu sagatavoja
Solvīta Stulpiņa
Valdas Otvares foto**

**30. novembrī
plkts. 11.00**

Mētrienas pagasta
bibliotēkā
Radošā darbnīca

**Vismīlākie
Ziemassvētku
apsveikumi...**

**Ikviens, kurš vēlas
pats pagatavot
savu Ziemassvētku
apsveikumu, nāciet
uz rūķu Zanes&Jolantas
darbnīcu!**

Līdzī var ņemt sev
vēlamo papīru, šķēres
un līmi...

Gatavosim
pārsteigumus
kopā!

Senioru deju kolektīva "Mētra"

10 gadu jubilejas pasākums

Mētrienas tautas namā

30.novembrī 19:00

Ar mums kopā svētkus
svinēs:

SDK "Klabdancis"

SDK "Divi krasti"

SDK "Suncele"

Dziedātāja Ginta no
Lubānas

Pēc koncerta balle

ieeja brīva

Nevajag skaitīt gadus,
Kuri aulekšiem skrien.
Gadus tāpat kā naudu
Noturēt nespēj neviens.
Skaitīsim laimīgos mirkļus,
Kuru mūžā bijis tik daudz –
Ar tiem mēs bagāti esam
Un novecot nebūs ļauts.

Mīļus sveicienus sūtām

**Rudītei Grudulei
dzimšanas dienā!**

Bijušās darbabiedrenes

**Apsveicu Vītu un Raivi Zepus
kopīgu ceļu uzsākot!**

Vēlu saskanīgas dienas!

Ilmārs Grudulis

Mētrienas pagasta
bibliotēkā
no 7. līdz 18. decembrim
Rokdarbnieču un
amatnieku
darbu

**Ziemassvētku
izstāde – tirdziņš**

6. decembrī Egles iedegšana

pie pagasta pārvaldes ēkas

20. decembrī plkst. 18.00

tautas namā koncertprogramma

"Sajūti Ziemassvētkus"

22. decembrī plkts. 13.00

izrāde bērniem.

Spēlē Ļaudonas amatierkolektīvs

30. decembrī plkst. 22.00

Vecgada balle

**IEEJA UZ VISIEM
PASĀKUMIEM BRĪVA**

Papildus informācija uz
afišām

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde.
Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes tālr. 64826031,
64826033, fakss 64826031.

Avizes redaktore Solvīta Stulpiņa.
Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vitola, Līga Pastare,
Marija Beģe-Begge, Vāļija Sipola, Eleonora Rimša,
Ilmārs Grudulis.

Iespiests SIA "Erante" tipogrāfijā, tālr. 25767030